

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4547

гр. София, 23.06.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в закрито заседание на 23.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **3330** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 ал.3 от АПК вр. чл. 2в ал.1 т.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по Искова молба с вх.№ 10729/13.04.20г -депозирана по факс /и по-късно депозирана по пощата и заведена в АССГ с вх.№ 10843/14.04.20г/, от ищеца С. С. Г. от [населено място] и с проц.представител адв. Д.С. срещу ответник Върховен Административен съд, представляван от Председателя Г. Ч., за обезщетение на причинените му имуществени вреди в размер на 830 лв /съдебни разноски по д.№ 1372/16г на ВАС/ и неимуществени вреди в размер на 300лв /за изпитаното разочарования,гняв и обида от поведението на върховните съдии- 5 чл.състав на ВАС по д.№ 1318/19г, които не са осигурили ефективност на правото на ЕС и вместо да разрешат правния спор, са отказали да осъществят контрол върху дейността на изпълнителната власт/, както и законната лихва от 11.02.20г/датата на влизане в сила на Решение № 2187/11.02.20г по д.№ 1318/19г на ВАС-5чл. състав/.

ИМ е оставена без движение с Разпореждане от 18.05.20г/ за внасяне на такса-внесена в указания срок/. Съдът констатира впоследствие и липсата на подпис на ищеца /или проц. му представител/, както в депозираната по факс, така и в депозираната по пощата ИМ. Доколкото Съдът намира Иска за недопустим за разглеждане, е безпредметно даването на срок за подписване на ИМ/т.е срок за доотстраняване на нередовностите по ИМ/.

Видно от ИМ, ищецът претендира обезщетение от ВАС , за нарушено право на ЕС в хода на д.№ 1318/19г на ВАС-5чл. състав, изразяващо се в : 1/ неотменяване на противоречащ на правото на ЕС подзаконов норм.акт- нарушаване на чл. 47 § 2 от Хартата на основните права на ЕС; 2/ неотправяне на преюдициално запитване-нарушение по чл. 267 §3 от ДФЕС, както и липсата на мотиви в решението на състава защо не намира за необходимо да отправи запитването до СЕС- нарушение по чл. 47 от Хартата на основните права на ЕС. Претендират се и разноски по делото;

прави се искане за отправяне на преюдициално запитване до СЕС по формулирани 3 въпроса; прави се искане за изискване на д.№ 1372/16г на ВАС-3чл. състав и д.№ 1308/19г на ВАС – 5чл. състав, както и за допускане на двама свидетели в режим на довеждане за установяване вида и размера на неимуществените вреди.

Съдът е връчил препис от ИМ на ответника ВАС, който е депозирал писмен отговор/изпратен на ищеца за сведение/. Ответникът ВАС, с проц.представител М.С., оспорва иска като недопустим и моли за прекратяване на производството по делото и алтернативно като неоснователен, като моли за отхвърлянето му. Претендират се разноски по списък, моли се да не се уважава претенция на ищеца за разноски над мин.размер /поради липсата на фактическа и правна сложност/, възразява се срещу допускането на свидетели относно неимуществените вреди /доколкото самото им претендиране е недопустимо/, като сочи, че отправянето на преюдициално запитване би било недопустимо, доколкото липсва посочена норма на ПЕС, чиято приложимост към главния спор да се тълкува/запитването ще бъде без предмет/.

Съдът намира от фактическа и правна страна следното:

В ИМ се сочи, че: по д.№ 1372/16г на ВАС е била оспорена от ищеца т.б.1.1 от Методиката за дялово разпределение на топлинната енергия в сгради-етажна собственост, представляваща Приложение № 1 към Наредба № 16-334/06.04.07г за топлоснабдяването, издадена от Министъра на икономиката и енергетиката, изм. с ДВ бр.42/09.06.15г, в сила от 09.06.15г. С Решение № 4777/13.04.18г по д.№ 1372/16г на ВАС е отменена формулата/зависимостта/ по т.б.1.1. от Методиката /в ред. към 09.06.15г/. Решението е обжалвано от Министъра, като е образувано д.№ 1318/19г на ВАС-5чл. състав.В заседанието на 16.05.19г ищецът прави искане 5чл. състав да отправи преюдициално запитване до СЕС с формулирани 4 въпроса/такова не е отправено от 5чл.състав/, както и да се произнесе в кръга на проверката по законосъобразност, дали оспорената формула съответства на чл. 101 и сл. от ДФЕС/произнасяне по същество не е направено от 5чл. състав/. На 16.05.19г Наредба № 16-334/06.04.07г за топлоснабдяването /вкл. т.б.1.1. от Методиката,представляваща Прил.№ 1/, е изменена с ДВ бр. 74/20.09.19г, в сила от 20.09.19г/изменението е направено именно поради решението на 3чл. състав и решения на КЗК/. Тъй като към края на устните състезания пред 5чл. състав/16.01.20г/, оспорваната норма от Методиката вече не съществува в правния мир/изменена е от издателя й/, с окончателно Решение № 2187/11.02.20г по д.№ 1318/19г на ВАС-5чл. състав, е прекратено производството по делото-поради липсата на предмет/отпаднал в хода на производството/, а Решение № 4777/13.04.18г по д.№ 1372/16г на ВАС е обезсилено.Поради което като резултат, оспорваната норма- т.б.1.1. от Методиката в ред. към 09.06.15г, е действаща за всички висящи и бъдещи дела относно периода от приемането й на 09.06.15г до изменението й от 01.10.19г. ВАС-5чл. състав е следвало да я отмени/като противоречаща на ПЕС/, с произнасяне по същество, а вместо това приема, че с изменението на нормата от издателя й, вече е осигурена защита на субектите и за тях е отпаднал правния интерес от оспорване на нормата.По този начин /прекратявайки делото, вместо да се произнесе по същество/, ВАС-5чл. състав, е нарушил изискването за ефективна съдебна защита по чл. 47 от Хартата на основните права в ЕС. ВАС приема, че изменението на подзак.норма е равнозначно на оттеглянето на адм.акт в тази част, но съгл. чл. 156 ал.2 от АПК при оттегляне на акта след първото заседание, следва да се поиска съгласието на оспорващия/а не е поискано/.Ако ВАС- 5чл. състав се беше произнесъл по същество и беше отменил

нормата или обявил същата за нищожна, съгл. чл.195 ал.2 от АПК Министърът следваше в 3-месечен срок от 11.02.20г/датата на решението на 5чл.състав/ служебно да уреди правните последици , възникнали от нормата. Прекратявайки обаче делото, ВАС-5чл. състав е лишил оспорващия от ефективността на правото на ЕС /тъй като не се задължава М-рът да уреди правните последици/.ВАС е нарушил чл. 47 § 2 от Хартата на основните права на ЕС, като е лишил оспорващия от правото му на достъп до съд, като оплакването му за противоречие на нормата с ПЕС изобщо не е разгледано от съда/с краен съд.акт/.ВАС-5чл. състав не се е мотивирал и защо не отправя преюдициалното запитване, за което е бил сезиран от оспорващия, като по този начин нарушава чл. 267 §3 отДФЕС.

Искът е предявен с правно основание по чл. 203 ал.3 от АПК вр.чл. 2в ал.1 т.1 от ЗОДОВ - Държавата дължи обезщетение за вредите, причинени от достатъчно съществено нарушение на ПЕС /в случая от правораздавателната дейност на ВАС-5чл.състав/. Като ответник по иска , на осн. чл. 205 ал.1 от АПК, е посочен ВАС /ЮЛ, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите- в случая вредите се претендират като причинени от 5чл. състав на ВАС по д.№ 1318/19г на ВАС/. Съдът намира така предявеният иск за недопустим за разглеждане, тъй като:

1/ решението на 5чл. състав на ВАС е окончателно и изводите на 5чл. състав /за отпаднал предмет и респ. правен интерес/, не могат да бъдат оспорени, респ. ревизирани в хода на настоящото производство.

2/ вредите се претендират като настъпили от нарушение на § 47 /вкл. § 2/ от Хартата на основните права на ЕС/ищецът е бил лишен от ефективна съд.защита, като е бил лишен от краен съд.акт по същество по оспорването на нормата/, но от една страна - за него остава проц. възможност да предяви иск по чл. 204 ал.3 от АПК срещу друг ответник /щом иска да се установи от съд незаконосъобразността на подзак.норма и да бъде обезщетен за вредите от нея, проц.ред е друг- по чл. 204 ал.3 от АПК/ , респ. не е лишен от право на ефективна съд.защита/искът му следва да се предяви за вреди от нарушение на ПЕС от административно-нормотворческа дейност на М-ра - по чл. 204 ал.3 от АПК/, а от друга страна- претендираното нарушение на норма от Хартата не представлява нарушение на ПЕС/тъй като докато ЕС не се присъедини към нея, тя не представлява юридически акт, формално интегриран в правния ред на ЕС, а нормите на Хартата не се прилагат сами за себе си, изолирани от нормите на ПЕС, които всъщност регламентират права на частно-правните субекти /виж С-617/10/.

Следователно вредите не се претендират като настъпили от нарушение на ПЕС /не е посочена норма на ПЕС, регламентираща права на частно-правните субекти и нарушена от правораздавателната дейност на ВАС-5чл. състав/, респ. липсва първата предпоставка за допустимост /освен, че предпоставка и за основателност/ на иска по чл. 203 ал.3 от АПК вр. чл. 2в ал.1 т.1 от ЗОДОВ.

3/ Вредите се претендират и като настъпили от нарушение на ПЕС от страна на 5чл. състав на ВАС - нарушен чл. 267 §3 отДФЕС, поради неотправеното преюдициално запитване от 5чл. състав. Нормите на чл. 203 ал.3 вр. чл. 2в ал.1 т.1 от ЗОДОВ /по които е предявен иска/, изискват вредите да се претендират от „достатъчно съществено нарушение на ПЕС“. Съдът намира, че неотправянето на преюдициалното запитване /което не е било задължително и се прави по преценка на съда, разглеждаш делото/, респ. липсата на изложени мотиви защо няма да се направи запитване от 5чл.състав, в случая не биха могли изначално по естеството си да

представляват „достатъчно съществено нарушение“ . Тъй като доколкото 5чл. състав не се е произнасял изобщо по същество, не е било необходимо изобщо да се изследва от 5чл.състав норма на ПЕС, чиято приложимост към главния спор да се тълкува от СЕС/запитването е щяло да бъде без предмет,респ. недопустимо, след като спорът не се разглежда по същество от 5чл. състав/. Неотправянето на недопустимо запитване изначално не би могло да е нарушение на ПЕС, още по-малко „съществено“, поради което позоваването на ищеца на нарушен чл. 267 §3 от ДФЕС, отново не изпълва необходимото съдържание на първата задължителна процесуална /а и материална/ предпоставка на иска по чл. 203 ал.3 от АПК- „достатъчно съществено нарушение на ПЕС“.

По изложените доводи, Искът следва да се остави без разглеждане като недопустим по чл. 203 ал.3 от АПК вр. чл. 2в ал.1 т.1 от ЗОДОВ.Предвид на което, Съдът не дължи произнасяне по доказателствените искания от ИМ, както и по искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС /те касаят основателността на иска, но той няма да се разглежда по същество/.

При този изход на спора, искането на ответника за присъждане на разноски е основателно съгл. чл. 78 ал.4 вр. ал.8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл.25 ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ , като му се присъжда мин.размер от 100лв/ответникът сам се позовава на ниска правна и фактическа сложност на делото/. Водим от горното и по арг. от чл. 203 ал.3 от АПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ Искова молба с вх.№ 10729/13.04.20г от С. С. Г. от [населено място] срещу Върховен Административен съд, представляван от Председателя Г. Ч., за обезщетение на причинените му имуществени вреди в размер на 830 лв /съдебни разноски по д.№ 1372/16г на ВАС/ и неимуществени вреди в размер на 300лв /за изпитаното разочарования,гняв и обида от поведението на върховните съдии - 5 чл.състав на ВАС по д.№ 1318/19г/ , както и законната лихва от 11.02.20г.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по адм.дело № 3330/20г по описа на АССГ.

ОСЪЖДА С. С. Г. от [населено място] да заплати на Върховен Административен съд, представляван от Председателя Г. Ч., сумата от 100 лв/сто лева/, представляваща разноски по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7мо дневен срок от съобщението.

Съдия: